

NAPREJ

Glasiló socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Celje, Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadstropje.

Naslov za dopise: Celje pošt. pred. 43. Telef. int. št. 53. Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 20 Din, za inozemstvo 30 Din.

Oglašiš: prostor 1×65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštnine proste.

Hamburški svetovni socialistični kongres

se je razvil do veličastne manifestacije tiste misli, ki trenutno bolj nego vsaka druga obvladuje mase socialističnega proletariata po vseh deželah: zedinjenja vseh v razne internacionale in frakcije razdeljenih sil v eno samo silo ene same internacionale. Buržoazija se je v vseh svojih nakanah, da obdrži te sile še nadalje razcepljene, na najgrši način uštelala in je pred pripravljajočim se zaključkom naše povojne tragedije čisto brez moči. Na isti način so se razbili vsi poskusi moskovskih otročajev, da nam preprečijo zedinjenim pohoditi ostanke starega, skrušenega reda, ki ga oni z negacijo stvarnega dela, z vsem krvoprelitjem in diplomacijami niso bili sposobni zrušiti do tal, ki so ga nasprotno še podprli.

V naslednjem podajamo nekaj suhoparnega poročila iz teh največjih povojnih dnevov socialističnega gibanja in si pridružujemo potankosti za sledeče dni, ko se povrne naša strankina delegacija domov.

Prijavilo je svojo udeležbo 33 dežel s 750 delegati. Najmočnejšo skupino je postavila Českoslovaška — 149 mož! Sledi Nemčija s 119, Avstrija s 93 (z gosti), Danska s 60, Angleška 31, Rusija 30, Belgija 29, Poljska 25, Švedska 23, Francoska 18, Finska 11, vse druge države z manjšimi delegacijami, med njimi Jugoslavija. Židovske socialistične delavske organizacije in Židovska delavska stranka (Poale Zion) so istotako zastopane, poleg tega veliko število gostov iz raznih dežel. Ogrski sodrugi so prijavili udeležbo, pa jim radi katoliškega terorja ni bilo mogoče priti, laški delegaciji je Mussolini sicer potne liste odrekel, pa je s tem le napravil udarec v vodo, ker so laški sodrugi vseeno navzoči. De-

legate so poslale nadalje tudi amsterdamska strokovna internacionala, internacionala delavske mladine in dijaška zveza Nemčije in Avstrije.

Sledimo v glavnem poročilu »Arbeiter Zeitunge«!

Prejšnji teden.

V četrtek je sejal izvrševalni odbor Mednarodne delavne zveze socialističnih strank.

V petek je sklenil kongresni organizacijski odbor, da pripusti na kongres načelno vsako stranko, ki pripada eni izmed obeh internacional. Za druge stranke odloči v prvi inštanci ta odbor sam, v drugi pa verifikacijska komisija.

V soboto in nedeljo je zborovala v glasbeni dvorani orjaškega poslopja hamburških strokovnih organizacij druga in zadnja konferenca Mednarodne delavne zveze socialističnih strank, ki se je udeležilo 179 delegatov iz 21 dežel. Po sijajnem referatu s. Adlerja je bil sprejet z 78 proti 6 glasom sklep za zedinjenje z drugo internacionalo. Oponirali so le levi soc. revolucionarji in Ledebourjeva skupina nemških neodvisnih socialistov, ki so se, kakor znano, svoj čas ločili od Neodvisne socialistične stranke, ko se je ta zedinila z večinsko socialno demokracijo.

V soboto je začela zborovati tudi mednarodna konferenca socialističnih žena z zastopnicami iz 20 držav. Najboljše žene, ki delujejo v socialističnem gibanju za pravice svojega spola, so prihitele na to konferenco. Edino ogrske sodružice se niso mogle udeležiti — iz istega vzroka kakor ogrski sodrugi. Celó češki narodni socialisti so poslali svojo žensko delegacijo, pa je ta bila odklonjena po načelu, da se sprejmejo delegatkinje samo onih strank, ki so pripuščene na mednarodni zedinjevalni kongres.

(Dalje prih.)

O »socialističnih« tiskarnah.

Ko smo lani izgubili zadnje upanje, da bi imel organizirani proletarijat kaj vpliva na Blasnikovo tiskarno, smo obsodili tiste, ki so zakrivali, da se je pomoč ameriškega delavstva (10.000 dolarjev) tako grdo zlorabila, da imajo od nje dobiček samo kapitalisti, delavstvo pa nov bič proti sebi. Dne 6. avg. 1922 smo v »Napreju« priobčili podlistek pod naslovom: »Ameriška pomoč«, v katerem je bilo pojasnjeno, kako je bilo ogoljufano premalo zavedno delavstvo za to tiskarno in kako so se organizacije zavednega delavstva otresle hinavcev, ki pravijo, da delajo za socializem, v resnici pa delajo samo zase.

»Ni res, da smo revni! Mi delamo in naredili si bomo tudi svoj dom, kajti prav nič si ne damo pri delu nagajati! V viharju in povodnji prihaja pomlad. Zelo mnogo je črne umazane naplavine, strahopetci se boje, da bo zadušila vse življenje. Mi pa nič. Mi vemo s Cankarjem, da bo vzknila iz te črne naplavine bujna rast! Naprej!«

Mi delamo! Koliko je povedanega v tej besedi! Kdor dela, ni reven, ni ubog, če se zaveda vrednosti svojega dela, če ve, da je z lastnim delom zasluženi kruh slastnejši, nego od kapitalista izprošena poplujvana potica. Kdor se tega zaveda, ve, da smo temelje za svoj dom položili že s tem, da smo se otresli kapitalističnih podpor. Kajti te podpore smo dali pravzaprav tudi le sami, tiskarne so si pa potem prilastili drugi. Za začetek je vsaj »Naprej« naš. Sicer ga plačujemo težko, zato pa gospodarimo nad njim sami in pišemo vanj, kar hočemo mi, ne pa gospodje. Od tega prvega koraka, da plačujemo »Naprej« sami od svojega dela, imamo že toliko vidnih

uspehov, da se je zguba manjšala 1921, na polovico in l. 1922, na četrtno izgube iz l. 1920., letos pa izgube sploh ne bo več, ampak si bodo dohodki in izdatki enaki, čeprav nam je Kons. dr. za Slov. odreklo inserat in so mnogi »Naprej« odpovedali, ki se jim 20 Din na mesec prav nič ne spozna. Vse to ne ubije »Napreja«, ker se ga dan na dan bolj oklepajo tisti, ki teh 20 Din težko pogrešajo, pa vendar plačajo, ker vedo, da jih plačajo sebi, za temelje svojega doma, ki ga bodo postavile njih organizacije, ki ga bodo pa te organizacije obdržale tudi trdno v svojih rokah, ne pa, da bi ga dajale v oskrbo posameznim »bogovom«.

Kajti vsi domovi, ki jih oskrbujejo »v imenu proletariata« posamezni bogovi, pridejo konec koncev na tisto pot, po kateri je šla Blasnikova tiskarna. Sočasno s podlistkom »Ameriška pomoč« smo 6. avg. 1922 med dnevnimi vestmi napisali v »Napreju«, da se bo v kratkem »temu domu morebiti pridružil še eden, popolnoma enakovreden bratec«.

Pod tem bratcem smo mislili »Ljudsko tiskarno v Mariboru«. Kakor Blasnikova, tako je bila tudi »Ljudska tiskarna« kupljena s proletariatom denarjem in »v imenu proletariata«. Zdaj pa grozi nevarnost, da pride tudi ta tiskarna v roke Kristanovcem, to je tistim »socialistom«, ki imajo v rokah Blasnikovo tiskarno, Zadržno banko, Kons. društvo za Slov., Splošno kreditno društvo in druga »socialistična« podjetja, ki so za proletarijat popolnoma izgubljena razen Konsuma, ki se lahko še reši, če se bodo njegovi člani pravočasno zavedli svoje dolžnosti in začeli sami zanimati se za svojo gospodarstvo. Kajti Konsum je zadruga, pri kateri odločujejo člani, ne pa delničarji. Konsum ima svoje vsakoletne

MILENIN:

»Športni pes«.

Naša leposlovna literatura je v pomladnem brstenju pognala nov popek in se je ne glede na koščene obraze in suhe vratove, ki jih srečava človek na vsakem koraku in ki jim pravimo po domače hrepenenje po nedonošeni in v materinem telesu zadušeni uradniški pragmatiki, silno odebelila. Komur ni všeč ta stavek, ki je brez glave in ima predolg rep, naj se pritoži pri državni komisiji za zaščito sintakse in mu bo nemirno srce našlo uteho, kaj ti bo dobil znatno denarno podporo, da si preskrbi nove zobe. Športni pes pa se imenuje tisti popek, ki sem ga včeraj izsledil med prvovrstnimi umotvori vseh vrst in kulturnih struj in sem takoj na licu mesta sklenil, da ga brez posebnih ovinkov in opomina odtrgam še predno je razcvel. Kajti jako spoštujem in visoko cenim popke in mi zlasti ugajajo, če so mehki in ne vise preveč navzdol

v smeri proti kolenom. In sem ga res takoj po sklepu odrgal in odnesel previdno domov s pravcatim navdušenjem in v sveti bojazni, da ne zdrkne na tla in ne počni pri nepričakovanem padcu, kar bi rodilo silno tragične posledice. Utegnile bi se namreč valjati v prahu in onesnažiti njegove dostojne obisti in bi bilo to vpricho splošnega pomanjkanja take tvarine dokaj škodljivo in pogubonosno. Ko sem ga dostojanstveno prinesel domov in položil na mehko blaznico, da si ne polomi nežnih koščic, ker je novorojenček in sem jaz kljub žalostnemu dejstvu, da ne morem roditi otrok, docela vesten in marljiv zaščitnik nedorasle dece, sem ga rahlo pobožal po glavici in nežno popraskal po trebuščku in je moja plemenitost nemudoma učinkovala. Spak je odprl oči, stegnil nožice in pokazal svoje mlečne zobe. Skrivaj sem mu pogledal tudi v trebuh in glej čudo čudotvorno! Z lahkoto sem se prepričal, da zasluži njegova notranjost mnogo zanimanja in jako mnogo občudovanja in sem

tudi zapisal, da ne pozabijo naši častitljivi potomci. Je prav posebna stvar in kdor ne verjame, naj se zgleda pri meni ali pa pri jako spoštovanem uredniku našega lista in mu ne bo treba položiti prsta v rano, kajti bo lahko brez tega verjel. Splošno pa sem veren kristjan in trdim, da blagor onim, ki niso videli, pa verujejo.

Da se bomo bolje razumeli, naj povem, da mislim pod tem popkom novo slovensko knjigo, ki spada po mnenju kompetentnih strokovnjakov med Prešernove sonete in Aškerčeve balade na najvišjo polovico domače knjižnice v vsaki napredni in kulturno misleči slovenski hiši. Je podobna Justinijanovim pandektom, ker se deli v šestnajst strani, mnogo poglavij in zelo mnogo prav posebno prikupljivih vrstic. Obelodanilo je ta umotvor jako ugledno in zaslužno kulturno in napredno društvo, ki je vpisano v uradni imenik pod policijsko pečatjo in nad podpisom visoko stojčega in sedečega državnega funkcionarja in se mu pravi: Klub ljubiteljev

športnih psov v Ljubljani. In sem se pri tem imenu spomnil še na druge ljubitelje drugih klubov, ki čisto po krivici ne pouče javnosti o svojem športu, kajti je ta šport tako zanimiv, da bi gotovo pridobili mnogo izrednih in častnih članov. Prvo in poglavitno poglavje te knjige pripoveduje o ciljnih klubih in pravi, da se najbolj zavedni člani dobro zavedajo svoje vzvišene dolžnosti in so se zbrali na važno sejo in po dolgotrajnem razmotrivanju in stvarni debati o dejanskem položaju sklenili, da človeku z ženo ni dobro samemu biti in zato mu je treba ustvariti še tretje bitje, nekoliko podobno, samo ne z okrnjenim repom, očali na nosu in cilindrom na glavi, marveč s pravcatim repom, na štirih nogah, brez očal in cilindra na glavi. To novo bitje da je treba ustvariti vsakemu človeku, ki ima ženo in otroke; kdor ima samo ženo brez otrok, da jih mora dobiti tri, kdor pa je brez žene in postranskih otrok, da mora najeti posebno stanovanje, kuharico in sobarico, da bo lahko stanu

kongrese, kakor naša stranka in na teh je vse odvisno od delegatov, delegate pa volijo člani.

»Ljudska tiskarna« je pa delniška družba, pri kateri ima vsak toliko glasov, kolikor ima delnic. Če preidejo delnice v roke kapitalistom, gospodarijo ti lahko popolnoma po svoje. Pa samo dobro polovico delnic potrebujejo, ker odločuje večina. Nekaj delnic ima Konsum, nekaj Nakupovalna zadruga, nekaj posamezniki, komaj četrtno imajo pa v rokah naše organizacije. Na občnem zboru za zdaj še ni trdne večine. Lani so organizacije pomagale Nakupovalni zadrugi (predsednik Filip Uratnik), da je imela večino in izvršila, kar je hotela. Organizacije pa z njenimi sklepi niso bile zadovoljne, kajti v Ljudski tiskarni so gospodarili ljudje, ki ne le da niso hoteli plačevati strankinih prispevkov, ampak so nastopali proti stranki tudi aktivno, izdajali proti njej dva lista (Volksstimme in Enakost) in tudi za volitve v parlament postavili proti našim kandidatom svoje in se proti socialističnim načelom bratili z enotno fronto, ki jo je stranka pobijala in ki jo zdaj sami imenujejo »ričet«, čeprav so prej zanjo delali. Še več: zvezali so se za volitve tudi s tistimi, o katerih je znano, da zlorabljajo komunizem za svoje umazane namene in so na ta način še bolj podaljšali razdor, ki je delavstvo spravil v sedanji položaj. Končno pa so ti gospodarji »Ljudske tiskarne« smatrali za potrebno nagraditi s proletariatskim denarjem največjega razdirača, češ, ker ni dobil poslanskega mandata, bo težko živel in ta svoj čin opravičujejo z usmiljenjem. Koliko usmiljenja so pa kazali napram delavstvu, ki je po krivdi tega razdirača prišlo v največjo bedo? Za delavce imajo gospodove lepe besede, za gospoda imajo pa delavske z veliko težavo zbrane denarje. Pri tem so pa še cinični dovolj, da izjavljajo: »nastavljenci v strokovnih, političnih in kulturnih organizacijah so in bodo vselej trpeli pomanjkanje, ker proletariatski ni dober delodajalec, v gospodarskih organizacijah jim pa potem lahko damo odškodnino v obliki lepih plač in nagrad, kajti tam se nič ne pozna par tisočakov«. Seveda, kdor tako misli, ta mora biti proti načelu javnosti, kajti, kadar bo vse delavstvo vedelo, kakšni so računi, takrat se bo »par tisočakov« povsod poznalo! Konec koncev pa delavstvo s predsednikom te tiskarne tudi zaradi njegovega županovanja v Mariboru ni zadovoljno.

Vse to vodstvo »Nakupovalne zadruge« razume in ve, da naše organizacije ne bodo več dale pooblastila primerno in dovolj dobro skrbel za devet takih bitij. Ker pa so to živa bitja in nimajo v sebi zelenih sokov kakor kislja repa, marveč pristno rdečo kri, jih je treba razdeliti tudi po krvi in ne samo po številu. Kdor nima žene, ima bolj vročo kri in zato dobi tista bitja, ki jim teče po žilah podedovana idealna kri in se imenujejo čistopasmena. Ti čistopasmeni tolažniki nesrečnega človeškega rodu pa niso kakor konjske fige, da bi se valjali po cestnih jarkih, marveč so za znanost in kulturo in razvoj obeh panog tako izredno važni, da jih je treba vpisati v rodovno knjigo in podčrtati to knjigo z debelo črto. Ta knjiga se imenuje odslej rodovnik in jo bo hranilo v narodnem muzeju še naše deveto koleno. Če bi se izgubila, bi bila to za narod in domovino največja škoda in svinčena nesreča, ker bi potomci obrekovali nas, češ, da smo bili barbari in nismo spoštovali in cenili čiste krvi in plemenite pasme. Dalje prih.

za tako gospodarsko politiko. Zato pripravljamo nov položaj s tem, da hoče zvišati delniški kapital in nove delnice dati v roke »Nakupovalni« tako, da bo imela večino, če ne sama, pa vsaj v zvezi z nekaterimi posamezniki. Našim organizacijam pa hoče nastaviti nož na vrat takole: če ne glasujete za povišanje, dobijo »Ljudsko tiskarno« v roke Kristanovci prav tako, kakor so dobili Blasnikovo — zdaj pa izbirajte, kdo vam je ljubši, Kristan ali Uratnik?

S tem upajo, da se bomo omečili, da bomo glasovali za drugega. Mi pa že vnaprej izjavljamo in bo vsak delavec soglašal z nami: za nobenega ne bomo, sploh ne bomo nikdar nikjer več zaupali nobeni posamezni osebi. Če hočete res iztrgati tiskarno iz nevarnosti, da pojde v kapitalistične roke, kakor je šla Blasnikova, dajte vse razpoložljive delnice organizacijam, ki bodo delavstvu gotovo ostale zveste, ker odločujejo v njih delavci sami.

Tak predlog smo že lani napravili. Zdel se je vsem pameten, tudi »sodrug dr. advokat« je rekel, da mu je simpatičen in da ga bo podpiral — nazadnje smo pa zvedeli, da je dotične delnice (okoli 200 delnic) dobil sam v roke in da je že tudi sedel pri seji upravnega sveta »Ljudske tiskarne«, menda kot virilist, ki mu ni treba izvolitve, ki ga je že izvolil kar njegov kapital, ali pa kakšne njemu zanesljive »politične osebe«. Organizacije so pa ostale še do danes brez delnic, čeprav so začele že zbirati denar zanje in je nekaj denarja tudi že vložene pri pokr. tajništvu SSJ.

Organizacije so nosilke socialistične ideje. Kdor se organizacij boji, se boji socializma. Posameznikom ne bomo nikdar več dajali zaupanja, od tistih pa, ki nam nastavljajo nož na vrat, bomo zahtevali, naj ga obrnejo na sebi! Ne mi kot zastopniki organizacij, ki nastopamo v smislu proletarskega programa in pravilnika, temveč vi, ki »zastopate proletarijat« na temelju buržujskih zakonov in delniških pravil, vi se boste morali odločiti, ali pojde »Ljudska tiskarna« z organizacijami, ali s Kristanom. Na občnem zboru boste glasovali bodisi za socializem, bodisi proti njemu. Če glasujete proti, bomo zgubili »Ljudsko« tako, kakor smo »Blasnikovo«, toda obenem bomo zgubili tudi mrežo z oči. Vedeli bomo, čigavi ste!

Politične vesti.

* **Vladna gospoda**, namesto da bi izvrševala delo, ki ga je obljubljala, se je začela zopet med seboj kregati. Radikalni klub je razcepljen v dva tabora, katerih eden je za revizijo ustava, drugi pa proti. Posledica tega je, da je moral minister za agrarno reformo Krsta Miletič odstopiti. Tudi Lazica Marković jih je moral zaradi svojega antirevizionističnega govora v skupščini toliko slišati, da bo najbrže odstopil. Klerikalci so hudi na radikalce, ker ne plešejo vsi čisto tako, kakor so se s sporazumom v Zagrebu domenili. Sploh slabo drži vsa tista zagrebška krparija, kar je nazadnje med buržoaznimi dobičkarji popolnoma v redu.

* **Zagrebška policija** je za eno leto izgnala iz Zagreba dva orjunaška velmoža, ki sta vodila napad na uredništvo »Hrvatskega borca« in nekega hrvaškega nacionalista, ki se je tudi po svoje proslavil. Če bi bilo v tem predmetu vselej in povsod toliko objektivnosti, bi imeli v Jugoslaviji kmalu razbojništev mnogo manj.

* **Delegacija za trgovinska pogajanja z Italijo** in naši člani reške paritetne komisije so odpotovali v Rim.

* **Polcarjeva vlada** je nena doma demisionirala, ker senat ni hotel z večino odobriti njeno obsodbo komunističnih voditeljev. Millerand demisije ni sprejel.

* **Komunistične vstaje** v Dortmundu še ni konec, komunisti so celo gospodarji v mestu Gelsenkirchen. Francozi so do izgrediv pomagali s tem, da so policijo v obeh mestih razpustili. Komunisti so hoteli izzvati splošno stavko, ki se jim pa noče posrečiti.

* **Krasin** je Curzonu izročil odgovor sovjetske vlade na angleški ultimatum. Boljševiki pristajajo na to, da Angleži ribarijo v njihovih vodah, kolikor hočejo, dokler tega vprašanja ne uredi buržujska Zveza narodov (zanimivo kakšne inštanke priznavajo ti »ekstremisti«!), odškodnino za zaplenjenje angleške parnike pa zavračajo. Trocki je zahteval novih kreditov za ojačenje vojske.

Dnevne vesti.

d Šifrirane brzojavke so zopet dovoljene in sicer, da si ne bo kdo kaj boljšega predstavljal: samo denarnim zavodom, industrijskim in trgovskim podjetjem in njihovim agentom. Ti vsi skupaj imajo gotovo tudi mnogo skrivati pred javnostjo in zato pa ne gre drugače, kakor da jim gre buržujska oblast več nego prostim državljanom na roko.

Delavci! Kupujte čevlje samo z znamko »Peko« domačih tovarov Peter Kozina & Ko., Tržič, ki so najboljši in najcenejši. Glavna zaloga na drobno in debelo Ljubljana, Breg 20.

Celje.

c **Delavsko pevsko društvo »Najprej«** naznanja vsem svojim članom, izvršujočim kakor podpornim, da se občni zbor ne vrši dopoldne, temveč v nedeljo popoldne ob 5. v gostilni Svetel v Gaberjih. Opozarjamo vse člane, da se občnega zbora zanesljivo udeležijo. Kdor še nima plačanih prispevkov, jih plača lahko pol ure poprej pri blagajniku, ki bo tam na razpolago, sicer nima vstopa k občnemu zboru. Odbor.

Maribor.

m **Včeraj** so obesili na dvorišču tukajšnje okrožne sodnije že drugega človeka v tem letu. Je to Anton Rozman iz Jurovc pri Ptujju, ki je preteklo leto z neko pomočnico umoril in oropal 70 letno služkinjo dr. Brenceta v Mariboru. Komentar se nam zdi nepotreben.

m **Pretep Reisman-Zebot** je bil te dneve obravnavam pri sodišču. Zebot se je sramoval priznati, da ga je Reisman na obč. seji udaril s pasjim bičem, trdil je, da je le zamahnil proti njemu. Priče so sicer pričale o nasprotnem, ker so pa njih izpovedi nasprotovale obtožnici, je bil Reisman oproščen.

m **Ljudska univerza** priredi v ponedeljek ob pol 8. literarni večer. Mlad neznan pesnik Tone Selinšek bo

recital pesmi iz svoje zbirke »Bliskavice«.

Gospodarstvo.

— **Izplačevanje 6% nih kronskih in dinarskih državnih bonov** podaljšan. Po brzojavnem pooblastilu generalne direktije državnih dolgov v Beogradu D. broj 9806 z dne 14. tm. se bodo 6% ni kronski in dinarski državni boni še naprej izplačevali, kolikor niso bili izplačani že do 1. maja t.l. Izplačevanje se vrši za vso Slovenijo — kakor doslej samo pri finančni deželni blagajni v Ljubljani.

Iz stranke.

s **Odbor krajevne org. S. S. J. v Celju** opozarja vse svoje člane, naj čim preje plačajo svoje prispevke, sicer bodo črtani iz članske evidence. Naj se sodrugi ne ozirajo na to, da pride blagajnik na dom, če istega ni dalje časa, ampak naj se javijo sami pri blagajniku s. Jelenu ali pa na diskusijskih večerih, ki se vrše redno vsak četrtek v objavljenih prostorih. Blagajnik.

Iz strok. gibanja.

g **Profesorska stavka** v Srbiji se širi. Radikalno časopisje jo ostro napada in psuje s protidržavno akcijo. Seveda tisti državi, ki jo radikalstvo predstavlja, ta stavka ni v prid. Gibati so se začeli tudi železničarji, ki so v Belgradu ustanovili osrednji akcijski odbor, kakor je bilo že prej nameravano. Zdi se, da bo imela profesorska stavka prav dober učinek na državne hlapce, kimovce, ki si doslej brez šefovega dovoljenja niso upali niti kih-niti. Prosvetni minister je izdal naredbu, da se že 1. junija zatvorijo šole, kateri so se stavki priključili.

Dopisi.

Štore. Zopet nam je iztrgala smrt iz naših vrst starega sodruga, Štefana Železnika, ki je bil zaposlen pri tvrdki Pertinač že 42 let. Gosp. Pertinač je prevzel vse stroške nase za pogreb in krsto. K zadnjemu počitku ga spremljalo delavstvo v taki množini, da še kmalu ni bilo takega pogreba. Del. pevsk. društvo z zastavo mu je zadnji proletarski pozdrav izkazalo s petjem na grobu. Ostal nam bo vedno v spominu. Pod. kem. delavcev.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: Franjo Koren.
Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

BLUZE

najnovjših modelov
so ravnokar došle.

A. & E. Skabernè
Ljubljana, Mestni trg št. 10.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 3
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

TISKOVINE

ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE
PLAKATE IN VABILA ZA SHODE IN VESELICE

Letne zaključke

NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV,
KNJIG, BROŠUR ITD.

STEREOTIPIJA

LITOGRAFIJA